

INFULAT (6) *sb m*

-f- (5), -ff- (1).

å (4) *RejZwierz* (2), *BielKron*, *WerGość*, a (1) *SarnStat*.

sg N infulât (1). ♦ A infulâta (2). ♦ pl N infulâci (1) *WerGość*, infulaty (1) *SarnStat*. ♦ D infulâtom (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

*Dostojnik kościelny mający prawo do noszenia przy obrzędach kościelnych stroju biskupiego w szczególności infuły i pastorału; infulatus Cn [infulatus – który infułę nosi Mącz 170b; – mający zawieszoną bindę Calep] (6) : Poyde szukać infulata A nawiedzę też pralata. *RejKup* c4; *RejZwierz* 55v, 60; [Mauryc] áby theż Biłkupy wolne vczynił od przyfiąg dla wolnego mowienia/ áby thák wolno mowić vbogim iako bogátim/ to ieft/ ták Plebanom/ Wikáriom/ Kánonikom/ iáko Papieżowi/ Kárdynałom/ Arcybiłkupom/ Biłkupom/ Infulatom/ Opátom/ y innym przełożonym. *BielKron* 235; z ktorego [Chama syna Noego] fię potym ci śláchetni pánowie Turcy y Infuláci Oczakówscy rozrodzili *WerGość* 257; *SarnStat* 1308.*

TZ